Виховний захід "Чорнобиль"

Пісня «26-го квітня»

26-го квітня, це траурна дата
Не забуде ні Прип'ять його, ні Чорнобиль
Як на всю Україну четвертий реактор
Чорним полум'ям атомні кинув хвороби

Вже ростуть просто з листя кульбаби – мутанти
Вже Чорнобильські хмари сягнули й до Бога
Ми тепер на Землі своїй всі арештанти
Арештанти Чорнобиля й більше нічого

Учень 1
Чи буде квітень, як завжди
Дарунком весняної здоби.
Чи власним іменем біди
Ми назвемо його Чорнобиль?
Учень 2
Чи може викреслим його
З календарів своїх допоки
Нас теплий грітиме вогонь
Ще не відкритих ізотопів?
Учень 3
Безмежна мисль, немає меж
Її спинити годі!
І ти, Чорнобилю, ти теж
Не маєш меж сьогодні.

Учитель.
26 квітня! В пам'яті українського народу це день чорнобильського лиха, болю, суму. І забути цей день, викреслити із нашої пам'яті – неможливо.
Учень 4

Йде страшне створіння – атомне дитя.
Суть його безкровна і зіниць нема
І уста безмовні, і душа німа.
Вирвавшись на волю з мороку ночей,
Вже калічить долі і батьків й дітей.

Учень 5

Виродок – створіння ціль страшну таїть
Поглина сумління, душі нам двоїть.
Простяга до серця щупальця страшні
І вселяє муки, муки неземні.
Присипляє мозок посвистом глухим
Стронцієву дозу сипле, наче дим.

Учитель.

Чорнобиль. Це назва невеличкого районного центру, що знаходиться в 130 км від Києва. Заснований ще за часів Київської Русі, стародавній Чорнобиль дав свою гірку назву потужній атомній електростанції, будівництво якої було розпочато в 1971 році. В 1983 році вже працювало 4 енергоблоки цієї електростанції із запланованих шести.

Але в історію Чорнобиль увійшов назавжди, як місто, що дало назву одній з найбільших в історії людства катастроф.

Учень 6

26 квітня! Люди не проспіть!
Атомне століття раною горить.
Кличе кожне серце стати з злом на боротьбу,
Щоб зустріли внуки вранішню зорю.

Учень 1

І виростають покоління
Котрі не чули тиші
Що зберегли ми, що надбали
Що дітям в спадок передать?
Тепер тут зона, а була земля,
Тут був чорнозем, а тепер Чорнобиль.

Пісня «На Чорнобиль журавлі летіли»

На чорнобиль журавлі летіли
З вирію вертались по весні
І уздріли попелище біле
На своїй тій рідній стороні

Там згоріли гнізда і гніздечка
Пожовтіла хвоя і трава
І пташина крихітна вервечка
Напиналась наче тятива

Не було ні стогону, ні крику
Тільки пошум виморених крил
Журавлі несли печаль велику
Наче тінь невидимих могил

Учитель.
Для України, для всіх, хто прямо чи побічно причетний до трагедії Чорнобиля та її наслідків, час ніби розділився на дві частини: до 26 квітня 1986 року і після нього. Ту мирну весняну українську ніч на берегах Прип'яті люди ніколи не забудуть. Вона була, як зараз усім здається, найтихішою і найтеплішою. І не сповіщала про біду. Навпаки всім жителям містечка атомників ще звечора, під вихідний, жадалося отримати від природи хорошу погоду. Проте в ту саму ніч з 25 на 26 квітня відлік часу став уже не мирним, а бойовим і аварійним. Відлік пішов на хвилини і секунди. О першій годині 23 хвилини 40 секунд, коли всі спали безтурботним сном, над четвертим реактором Чорнобильської атомної станції несподівано велетенське полум'я розірвало нічну темряву.
Виступ ліквідатора Чорнобильської катастрофи

Учень 2
Ти відомий сьогодні кожному –
Не ім'ям своїм, а бідою.
Тою вулицею порожньою
Понад прип'ятською водою…
Учень 3
Мій Чорнобиль! Зелений пагорбе!
У якому ти жив сторіччі?
Запеклись перестиглі ягоди,
Наче кров, на твоїм обличчі.

Учитель.

За покликом рідної землі на захист свого народу першими до палаючого реактора по тривозі прибули пожежники по охороні Чорнобильської АЕС .

Учень 4

Вогонь і землю зріднили собою
І кипіла у них під ногами земля
Навіть небо двигтіло од вогненного болю
І тривога палюча долітала здаля.

Учень 5

А трагедія кожну мить наростала
Мов зібрала зі світу пожежі, розплати, війну.
І немов з Хіросіми, з безодні повстала
Перед людством, відкривши свою тайну.

Учень 6

Як спинити її – гуртувало єдине бажання,
Не терпілось, не ждалось – загрожував згаслий час.
Невпокорене атомне випробування.

Учитель.

Доля нашої днини після Чорнобильської катастрофи сумна і нелегка, але все дається в порівнянні. Щастя нашої днини в тому, що ми живемо, що ті, що могли ніколи не народитись після 1986 року народились, живуть і вчаться творити прекрасне.